

Kendelse

afsagt den 1. marts 2022

Sag nr. 2021-80-0741

[Klager]

mod

TV 2

[Klager] har klaget til Pressenævnet over udsendelsen ”*Det næsten perfekte drab: Den sorte enke - drabet på trappen*”, som blev bragt af TV 2 den 19. august 2021 på TV 2s hovedkanal, idet han mener, at god presseskik er tilsidesat.

[Klager] har klaget over, at TV 2 har anvendt en båndet telefonsamtale med ham, uden at han har givet samtykke hertil. [Klager] har desuden klaget over TV 2s afvisning af hans anmodning om genmæle.

1 Sagsfremstilling

Forud for offentliggørelsen

[Klager] skrev forud for offentliggørelsen af den påklagede udsendelse med TV 2 via mail i perioderne fra den 1. april 2019 til den 8. april 2019, den 15. juni 2020 til den 17. juni 2020 og den 14. juni 2021 til den 28. juni 2021 om, at han som advokat repræsenterede de pårørende i den i udsendelsen omtalte sag, herunder blandt andet [Datteren], og at hans klienter ikke ønskede at deltage i udsendelsen og frabad sig yderligere kontakt af TV 2. Pressenævnet har modtaget kopi af mailkorrespondancen.

Den påklagede udsendelse

TV 2 bragte den 19. august 2021 udsendelsen ”*Det næsten perfekte drab: Den sorte enke - drabet på trappen*”. Udsendelsen, som varer ca. 39 minutter, er fortsat tilgængelig på platformen play.tv2.dk med følgende omtale:

”En ung mand bliver dræbt i Nordjylland. Bag drabet gemmer sig en dyb familiehemmelighed. [Journalist A] undersøger, om drabet kunne være undgået.”

Udsendelsen er første afsnit ud af tre i programserien ”*Det næsten perfekte drab: Den sorte enke*”, hvor man følger journalisterne [Journalist A] og [Journalist B], som undersøger en gammel drabssag om drabet på [Offer A] i juni 2002. I udsendelsen vises blandt andet interviews med [Datteren], som er datter af gerningspersonen, der i 2003 blev dømt for blandt andet drabet på [Offer A] og fik tilnavnet ”den sorte enke”.

Af udsendelsen fremgår blandt andet følgende:

[Tidskode 12:50-15:17]

Der vises optagelser af [Journalist A], som sidder på et hotelværelse ved en bærbar computer. [Journalist B] kommer ind på værelset:

”[*Journalist B*]: [Journalist A], prøv lige at se det her gamle billede, jeg har fundet.

[*Journalist A*]: Ja, [Journalist B]?

[Der vises et billede af en familie, hvor moren og den ene datters ansigter er slørede]

[*Journalist B*]: Det er sådan et gammelt billede fra slut 80’erne af kvinden og hendes familie. Også de to døtre, der begge er i 40’erne i dag. Altså, jeg prøvede jo at tage kontakt til dem.

[*Journalist A*]: Ja.

[*Journalist B*]: Og der fik jeg et lidt mystisk brev fra en advokat. [[Journalist B] tager brevet frem og dele af brevet vises på skærmen]

[*Journalist A*]: [Læser op fra brevet] ”Jeg skal som advokat for de pårørende rette henvendelse til dig som journalist. Mine klienter skal i den forbindelse frabede sig enhver henvendelse vedrørende sagen. Der ønskes ikke medvirken hverken til eller uden for citat.” Okay, det er en fuldstændig klokkeklar afvisning.

[*Journalist B*]: Ja.

[*Journalist A*]: Fuldstændig, det er sådan jeg læser det.

[*Journalist B*]: Advokaten han siger jo, at han repræsenterer familien, men han fortæller ikke hvem, det er, i familien. Så det har jeg selvfølgelig spurgt ham om, og så har han svaret det her, hvem det er, han repræsenterer. Han nævner deres navne, men jeg kan ikke få det til at hænge sammen, fordi ifølge min kilde – den person, jeg har talt med – der har den ene datter ikke haft kontakt til sin mor i over 20 år eller sådan noget.

[*Journalist A*]: Ah, så det kan være, at advokaten ikke har kontakt til alle dem, som vi kunne være interesserede i.”

Der vises dele af brevet, hvoraf følgende fremgår:

”[teksten fremgår ikke] til [Offer B] rette henvendelse til dig som journalist på en [teksten fremgår ikke] omkring hans drabssag.

Mine klienter skal i den forbindelse frabede sig enhver henvendelse vedrørende sagen. Såfremt du eller en af dine kollegaer på ny retter henvendelse – personligt eller ved brev – må dette anses for overtrædelse af god presseskik.

Der ønskes ikke medvirken hverken til eller uden for citat.

Jeg tvivler på, om denne sag har den fornødne samfundsmæssige interesse – 27 år efter – at retten til at ytre sig opvejes af dette hensyn, når der i betragtning af, at de pårørende også omfatter mindreårige børn, der ikke er bekendt med, hvad der er sket i fortiden i familien. Det er en families ret til selv at afgøre, hvornår de mindreårige børn skal have oplysning herom. Sagen er en direkte kopi af Se og Hørs breaking af [Fodboldspilleren]s familiehistorie, som de fortrød af samme grund. På den baggrund skal jeg alene opfordre TV 2 til ikke at sende dokumentaren af hensyn til de pårørende og deres ret til privatliv, og jeg skal igen afslutningsvis understrege, at mine klienter ikke vil medvirke på noget niveau i denne dokumentar, og jeg tager forbehold for mine klienters rettigheder i enhver henseende. Denne mail er sendt med kopi til TV 2s bestyrelse. Med venlig hilsen [Klager], advokat (H) [...]"

Udsendelsen fortsætter:

"[Journalist B]: Ja, altså min mavefornemmelse siger mig, at der er noget, der ikke stemmer her. Altså hende den ene datter, jeg tror, vi skal prøve at tage kontakt til hende.

[Journalist A]: Det synes jeg, at vi skal prøve.

[Journalist B]: Og så måske spørge hende ind til det der.

[Journalist A]: Ja. Kan vi det, [Journalist B]? Altså har vi noget kontaktinfo?

[Journalist B]: Ja, jeg har fundet hendes nummer.

[Journalist A]: Du har fundet hendes nummer, okay.

[Journalist B]: Så jeg kan faktisk skrive til hende nu.

[Journalist A]: Helt klart.

[Der zoomes ind på en mobiltelefon, hvor [Journalist B] er i gang med at skrive en sms]

[Journalist A]: Hvad skriver du så?

[Journalist B]: [[Journalist B] læser op fra sms'en] "Vi har fået en henvendelse fra en advokat, der skriver, at han repræsenterer dig, og at du frabeder dig enhver kontakt. Vil du ikke skrive til mig, hvilken kontakt du har haft med advokaten, og hvad du har bedt ham om i denne sammenhæng? Med venlig hilsen, [Journalist B] TV 2."

Der klippes til optagelser af [Journalist A] og [Journalist B], som går på en hotelgang hen mod en elevator:

"[Journalist A]: [Journalist B], har datteren egentlig nogensinde udtalt sig om sagen?

[Journalist B]: Nej, det har hun faktisk ikke. Det er også derfor jeg tænker, at vi næsten burde tage fat i hende. Få talt med hende.

[Journalist A]: Måske har hun nogle nye informationer, som kan hjælpe os med at kaste lys over, hvad der egentlig er sket.

[Journalist B]: Jo.”

[Tidskode 19:46-22:35]

Der vises optagelser af [Journalist B], som sidder ved en bærbar computer. [Journalist B] får en sms fra ”[Datteren]”, og der zoomes ind på beskeden på mobiltelefonen. [Journalist B] ringer til [Journalist A]:

”[Journalist A]: Det er [Journalist A].

[Journalist B] (telefonisk): Det er [Journalist B]. Jeg har lige fået en sms fra hende.

[Journalist A]: Okay, hvad skriver hun?

[Journalist B] (telefonisk): [Læser op fra sms’en]. ”Hej [Journalist B]. Jeg har ikke haft kontakt til en advokat i denne forbindelse, og jeg har ikke bedt en advokat repræsentere mig eller udtale sig på mine vegne. Venlig hilsen [Datteren].”

[Journalist A]: Så advokaten skriver til os som om, at han repræsenterer en kvinde, som han overhovedet ikke repræsenterer ifølge hende?

[Journalist B] (telefonisk): Nej, præcis.

[Journalist A]: Det er helt grotesk i mine ører. Det har jeg simpelthen aldrig oplevet.

[Journalist B] (telefonisk): Nej.

[Journalist A]: Så det bliver jeg nødt til at opklare.

[Journalist B] (telefonisk): Tænker du at ringe til ham?

[Journalist A]: Ja, jeg synes, at vi skal tage kontakt til ham, for det forstår jeg ikke, og så spørge, hvad der er op og ned, for det forstår jeg simpelthen ikke.”

Der klippes til optagelser af [Journalist A], som sidder ved en bærbar computer og ringer til [Klager]:

”[Klager] (telefonisk): Det er [Klager].

[Journalist A]: Goddag [Klager], du taler med [Journalist A]. Jeg ringer til dig fra TV 2.

[Klager] (telefonisk): Hej.

[Journalist A]: Hej. Du skriver til os, [Klager], i en mail, at du repræsenterer [Datteren]. Men hun siger faktisk til os, [Klager], at hun ikke har nogen advokat, og at du ikke repræsenterer hende.

[Klager] (telefonisk): Det gør jeg heller ikke.

[Journalist A]: Hvordan hænger det sammen?

[Klager] (telefonisk): Hvis du lige tager det helt roligt, fordi jeg skal ind og se på en sag, der er fra 2019. Så du bliver nødt til lige at tage det helt roligt.

[Journalist A]: Jeg er skam helt rolig.

[Klager] (telefonisk): Ja, det er jeg ikke. De pårørende har været repræsenteret af en af de andre søstre, og hun har oplyst mig, at jeg repræsenterer alle de pårørende, så ja.

[Journalist A]: Men det kan man jo ikke som advokat.

[Klager] (telefonisk): Prøv at hør, så må du indbringe mig for Advokatnævnet, det gider jeg ikke sidde og diskutere med dig.

[Journalist A]: Men ifølge – det vil jeg bare sige til dig, [Klager] – ifølge Advokatsamfundet er det dårlig advokatskik at påstå, at man repræsenterer en, man ikke repræsenterer.

[Klager] (telefonisk): Det gider jeg ikke sidde og diskutere.

[Journalist A]: Men er der ikke et problem med din advokatskik, hvis du siger, at du repræsenterer nogen, som du ikke repræsenterer i virkeligheden?

[Klager] (telefonisk): Jo, det kan jeg kun bekræfte, at der ville være. Men i og med jeg havde det klare indtryk fra den ene søster, at jeg repræsenterede dem, så kan jeg jo ikke andet end at sige, at det er en beklagelig fejl, at jeg ikke havde fået en mail fra den anden søster også.

[Journalist A]: Så du har ikke sikret dig godt nok, at du rent faktisk havde et klientforhold til hende?

[Klager] (telefonisk): Nej, det kan jeg ikke andet end at beklage.

[Journalist A]: Men det er fint. Det videregiver vi, og så siger jeg tak fordi, at jeg har fået svar på mine spørgsmål. Og nu har jeg i hvert fald fået en fornemmelse [afbrydes af [Klager]]

[Klager] (telefonisk): Du skal ikke citere mig for noget som helst.

[Journalist A]: Nu har jeg i hvert fald fået en kontekst i din side af versionen. Så tak for det, [Klager]. Og god dag.”

[Tidskode 23:02-24:06]

Der vises optagelser af [Journalist A], som mødes med [Datteren], som er datter af ”den sorte enke”:

”*[Journalist A]:* Hej [Datteren]. Jeg hedder [Journalist A]. Jeg kommer fra TV 2.

[Datteren]: Pænt goddag.

[Journalist A]: Tak skal du have. Godt endelig at se dig.

[Datteren]: Kom indenfor.

[Journalist A]: Tak skal du have.”

Der klippes til optagelser af [Journalist A] og [Datteren], som sidder ved et bord:

”*[Journalist A]:* [Datteren], jeg vil gerne starte med at spørge dig om noget helt specifikt. For jeg har talt med en advokat, der påstår, at han repræsenterer dig også i familien. Men han har indrømmet over for mig, at det gør han ikke. Hvordan har du det egentlig med det?

[Datteren]: Øhm, meget mærkeligt. Altså, jeg er noget uforstående over for, at en advokat kan sige eller skrive til TV 2, at han repræsenterer mig, og at jeg ikke ønsker at medvirke i noget, når jeg aldrig har snakket med ham. Og det synes jeg ikke er rimeligt. Nu fortæller jeg min historie en gang for alle, og der er mange, der ikke kender min baggrund. Men jeg tænker, at nu får jeg det fortalt, og så behøver jeg ikke at være bange for, at folk finder ud af, at jeg er datter af ”den sorte enke”, eller. Nu siger jeg det selv, og ja. Og håber på, at det også gør noget godt for mig.”

[Klager] klagede den 30. august 2021 til TV 2, som den 11. november 2021 afviste klagen. [Klager]s klage over TV 2s afvisning er modtaget i Pressenævnet den 17. november 2021.

2 Parternes synspunkter

2.1 [Klager]s synspunkter

Lydoptagelse

[Klager] har anført, at TV 2 uberettiget har anvendt en båndet telefonsamtale med ham uden hans samtykke.

[Klager] har oplyst, at [Journalist A] ved opkaldet ikke præsenterede sig som journalist, men alene oplyste, at hun var fra TV 2. En forudsætning for at måtte bringe et sådant opkald er, at vedkommende præsenterer sig selv som journalist. Denne oplysningspligt har [Journalist A] forsømt.

[Klager] har bemærket, at han ikke vidste eller burde have vidst, at hans udtalelser i telefonopkaldet med [Journalist A] ville blive direkte citeret på landsdækkende tv, alene fordi en kvinde ved navn "[Journalist A]" ringede fra TV 2, uden at oplyse, at hun var journalist. [Journalist A] kunne have været en hvilken som helst anden medarbejder, eventuelt i en administrativ funktion, hos TV 2.

[Klager] har endvidere oplyst, at han frabedte sig at blive citeret for "noget som helst" i selve telefonopkaldet. Anvendelsen af optagelsen med [Klager]s stemme er alene udtryk for et forsøg på at udstille [Klager] med henblik på intimidering, og det er i sig selv i strid med god presseskik.

Det er [Klager]s opfattelse, det ikke er af betydning, at der har været forudgående mailkorrespondance mellem TV 2 og ham, som anført af TV 2 i svaret til Pressenævnet. Korrespondancen har ikke betydning for, om de presseetiske regler er brudt ved at benytte en skjult optagelse. Det kan kun ske, såfremt oplysningerne ikke kunne frembringes på anden vis, eller hvis det har samfundsmæssig interesse. Det forhold, at TV 2 dertil aktivt valgte at bringe opkaldet i sin ordrette lyd, må karakteriseres som at handle i ond tro og med overlagt vilje, hvorfor der efter [Klager]s opfattelse må foreligge en høj grad af samfundsmæssig interesse, såfremt en sådan adfærd skal kunne legitimeres.

[Klager] har oplyst, at for så vidt angår selve klientforholdet, beroede dette på en misforståelse, som han ligeledes forsøgte at forklare i telefonsamtalen med [Journalist A]. [Klager] har ikke formelt haft sikret sit klientforhold tilstrækkeligt, idet han ikke indhentede en personlig bekræftelse fra hver af de pårørende, men troede, at én af dem alene varetog de øvrige interesser. [Klager] har beklaget dette.

TV 2 har forsøgt at fremstille dette i udsendelsen som om, at [Klager] aktivt og bevidst havde fremsat oplysninger i ond tro. [Klager] har i den forbindelse anført, at et opkald af den karakter, som blev bragt i strid med hans samtykke, alene kan retfærdiggøre en samfundsmæssig

interesse, såfremt han reelt havde forsøgt at obstruere TV 2s journalistiske arbejde, som be-
lejligt nok også er sådan, TV 2 har fremstillet [Klager] gennem opkaldet. Et utilstrækkeligt
sikret klientforhold fra en advokat obstruerer ikke sagens opklaring og er derfor ikke af sam-
fundsmæssig interesse. Et opkald af den karakter som nærværende kan således ikke retfær-
diggøres ud fra samfundsmæssige hensyn, når det beror på en simpel misforståelse.

[Klager] har bemærket, at det ikke kan lægges ham til last, at TV 2s research næsten ophørte
som følge af, at TV 2 efter også deres egen opfattelse ikke havde bemyndigelse af de pårø-
rende til at bringe udsendelsen, også selv om dette senere viste sig ikke at være tilfældet for
alle de pårørende.

[Klager] har sammenfattende anført, at der ikke har været tilstrækkelig samfundsmæssig in-
teresse i at lave et sensationsprogram om en ældre, opklaret mordsag, der kan legitimere TV
2s fremstilling af hans simple misforståelse som værende en overlagt obstruktion af sagens
opklaring. Personlighedsretten og retten til egen stemme vægter højere end en samfunds-
mæssig interesse på et falsk grundlag.

Genmæle

[Klager] har anført, at TV 2 har afvist at bringe hans genmæletekst på alle TV 2s tilgængelige
platforme samt i et af [Journalist A] værtsbåren program. Af teksten fremgår følgende:

”I forbindelse med programserien Det næsten perfekte drab – Den sorte Enke har
TV2 uberettiget gjort brug af en skjult båndoptagelse med advokat [Klager]. Brugen
er sket uden samtykke med advokat [Klager]. TV2 kunne på anden vis have fået
opklaret, om der bestod ret reelt klientforhold, og TV2 har været uberettiget til at
anvende den journalistiske metode. Vi beklager overfor [Klager], der i øvrigt bekræf-
ter, at der er uklarheder om repræsentationen.”

2.2 TV 2s synspunkter

Lydoptagelse

TV 2 har anført, at optagelsen af telefonsamtalen med [Klager] og videregivelsen heraf er i
overensstemmelse med de presseetiske regler.

TV 2 har henvist til, at [Journalist A] i telefonsamtalen med [Klager] den 17. juni 2020 præ-
senterede sig ved navn og oplyste, at hun ringede fra TV 2. Det er TV 2s opfattelse, at det er
tilstrækkelig information, at [Journalist A] oplyste sit navn og fortalte, at hun ringede fra TV
2, og at det således ikke var nødvendigt, at hun også oplyste, at hun var journalist.

TV 2 har oplyst, at TV 2s journalister har korresponderet med [Klager] ad flere omgange via
mail, og at [Klager] – taget den forudgående korrespondance med TV 2 i betragtning – i øv-
rigt ikke kunne være i tvivl om, at [Journalist A] var journalist, eller at samtalen i hvert fald
skulle bruges i en journalistisk sammenhæng. TV 2 kontaktede efter den telefoniske samtale
[Klager] for at tilbyde ham at stille op til et tv-interview, hvilket han afviste.

TV 2 har endvidere anført, at det er en væsentlig information at videregive til seerne, at [Klager] som advokat sendte usande oplysninger til TV 2. [Klager]s usande mail af 1. april 2019 til TV 2 om klientforholdet til [Datteren] var yderst tæt på at få den konsekvens, at udsendelsen ikke blev lavet og sendt, og at redaktionen stoppede researchen. Redaktionen havde derfor lagt historien ned i 2019. I forbindelse med research i foråret 2020 til et helt andet format (programtype) end oprindelig planlagt og med en ny tilrettelægger, fik redaktionen et tip fra en kilde om, at [Datteren] gerne ville fortælle om sin historie. Det var således kun ved en tilfældighed, at journalisterne fandt ud af, at [Datteren] faktisk gerne ville tale med dem.

TV 2 har i øvrigt henvist til, at når en journalist ringer og præsenterer sig som journalist, kan samtalen videregives i et tv-program, idet lydoptagelser i dag betragtes som et almindeligt journalistisk arbejdsredskab. En sådan telefonsamtale betragtes ikke som en skjult lydoptagelse og skal ikke opfylde betingelserne i de presseetiske regler punkt B.7 for at være berettiget. TV 2 har bemærket, at [Klager] er advokat med speciale i medie-jura og har henvist til følgende tekst fra [Advokatfirmaet]s hjemmeside:

”[Advokatfirmaet] har de senere år opnået en vis ekspertise i at repræsentere klienter, der på den ene eller den anden måde har problemer med medier. Det kan være overtrædelse af god presseetik, bagvaskelse eller injurier.”

TV 2 har bemærket, at [Klager] i mail af 16. juni 2020 til TV 2 frabad sig at blive ringet op. Årsagen var – ifølge mailen – at [Klager]s klient ikke længere ønskede hans bistand i forbindelse med udsendelsen. Det er efter TV 2s opfattelse ikke i modstrid hermed, at [Journalist A] den 17. juni 2020 ringede og spurgte ind til [Klager]s klientrepræsentation.

Genmæle

TV 2 har afvist at bringe det ønskede genmæle, idet det er TV 2s opfattelse, at optagelsen af telefonsamtalen og videregivelsen heraf er i overensstemmelse med de presseetiske regler.

3 Pressenævnets begrundelse og afgørelse:

I sagens behandling har følgende nævnsmedlemmer deltaget:

Jens Kruse Mikkelsen, Jørn Mikkelsen, Lene Sarup og John Meinert Jacobsen.

Kompetence

Pressenævnet bemærker, at det følger af medieansvarslovens § 43, at nævnet træffer afgørelse i sager om, hvorvidt der er sket offentliggørelse i strid med god presseskik, jf. § 34, og hvorvidt et massemedie efter reglerne i lovens kapitel 6 er forpligtet til at offentliggøre et genmæle. Spørgsmål om, hvorvidt personlighedsretten (bl.a. retten til eget navn og stemme) er tilsidesat, hører under domstolene og falder uden for nævnets kompetence.

*God presseskik**Lydoptagelse*

[Klager] har klaget over, at TV 2 uberettiget har anvendt en båndet telefonsamtale med ham uden hans samtykke.

Pressenævnet bemærker generelt, at redaktøren i overensstemmelse med det almindelige princip om redaktørens ret til at redigere mediet som udgangspunkt er berettiget til at beslutte, hvad man vil bringe i mediet. Det vil sige, at det ligger inden for grænserne af redaktørens redigeringsret at undlade at omtale forhold, der for en af parterne eller andre forekommer centrale, ligesom det er op til redaktøren at vælge og fravælge materiale og kilder, så længe det samlede indtryk giver et retvisende billede.

Det er Pressenævnets opfattelse, at en lydoptager i dag må anses for at være et almindeligt journalistisk arbejdsredskab, og at en person, som taler med en journalist, må være forberedt på, at samtalen optages. Det er videre nævnets opfattelse, at i de tilfælde, hvor skrevne medier efter en telefonsamtale kunne have bragt en udtalelse som citat, kan elektroniske medier også bringe et uddrag af optagelsen som lyd.

På baggrund af lydoptagelsen lægger Pressenævnet til grund, at journalist [Journalist A] fra TV 2 ved samtalen med [Klager] præsenterede sig og oplyste, at hun ringede fra TV 2. [Klager] var således fra samtalebegyndelse bekendt med, at det kunne være en journalist han talte med. Nævnet finder derfor ikke grundlag for at kritisere, at samtalen blev optaget. Det forhold, at TV 2s journalist ikke præsenterede sig som journalist, kan ikke føre til andet resultat, idet det må have stået [Klager] klart, at han udtalte sig til et medie.

Pressenævnet finder, at situationen kan sidestilles med de tilfælde, hvor der er tale om en udtalelse til citat, da [Klager] først til sidst i samtalen oplyste, at han ikke ville citeres "for noget som helst".¹ Under hensyn til optagelsens karakter, herunder at optagelsen ikke vedrører [Klager]s private forhold, men relaterer sig til hans erhvervsmæssige virke som advokat, og at der efter nævnets opfattelse ikke er tale om en skjult lydoptagelse, finder nævnet ikke anledning til at udtale kritik af TV 2 for at offentliggøre lydoptagelsen. Nævnet bemærker hertil, at [Klager] både forud for og efter telefonsamtalen skrev med TV 2 via mail. Nævnet udtaler ikke kritik.

Genmæle

[Klager] har klaget over, at TV 2 har afvist at bringe hans genmæletekst på alle TV 2s tilgængelige platforme samt i et af [Journalist A] værtsbåren program. Af teksten fremgår følgende:

"I forbindelse med programserien Det næsten perfekte drab – Den sorte Enke har TV2 uberettiget gjort brug af en skjult båndoptagelse med advokat [Klager]. Brugen

¹ Sætningen "at situationen ikke kan sidestilles med de tilfælde, hvor der er tale om en udtalelse til citat" er den 17. marts 2022 berigtiget til "at situationen kan sidestilles med de tilfælde, hvor der er tale om en udtalelse til citat".

er er sket uden samtykke med advokat [Klager]. TV2 kunne på anden vis have fået opklaret, om der bestod ret reelt klientforhold, og TV2 har været uberettiget til at anvende den journalistiske metode. Vi beklager overfor [Klager], der i øvrigt bekræfter, at der er uklarheder om repræsentationen.”

Det følger af medieansvarslovens § 36, stk. 1, at en anmodning om genmæle i massemedierne over for oplysninger af faktisk karakter, som er egnet til at påføre nogen økonomisk eller anden skade af betydning, og som er bragt i et massemedie, skal tages til følge, medmindre oplysningernes rigtighed er utvivlsom. Det følger videre af lovens § 38, at genmælets indhold i alt væsentligt skal være begrænset til de nødvendige faktiske oplysninger, og indholdet må ikke være retsstridigt.

Pressenævnet finder, at [Klager]s genmæletekst i det væsentlige indeholder vurderinger og kommentarer til den af TV 2 offentliggjorte lydoptagelse, og at teksten ikke er begrænset til de nødvendige faktiske oplysninger. Allerede derfor finder Pressenævnet, at TV 2 var berettiget til at afvise at bringe teksten som et genmæle efter medieansvarslovens regler. [Klager] er herefter ikke berettiget til at få bragt genmælet.